

Sergej KRYLOV

THEATER AAN HET VRIJTHOF

Maastricht 14 January 2017

Eindhoven 15 January 2017

De Limburger

South Netherlands
Philharmonic

Dmitri Liss, conductor
Sergej Krylov, violin

Prokofiev
Violin Concerto n. 2

RECENSIE

Componistendag levert wisselende gevoelens op

DOOR WIM HEKKING

★★★★☆

Schrijver: Gehoord Prokofjev-componistendag
Titel: Door philharmonie zuidnederland, e.a.
Aantal blz: Theater aan het Vrijthof, Maastricht
Uitgever: Zaterdag 14-1
Prijs: -

Nee, Sergej Prokofjev, de nogal recalcitrante Rus die afgelopen zaterdag in Maastricht, tijdens de jaarlijkse componistendag van Theater aan het Vrijthof en philharmonie zuidnederland, in de schijnwerpers stond, was beslist geen doetje. In menige compositie laat hij ironie en sarcasme de vrije loop. De turbulente tijd waarin het leefde, en de invloeden die hij in de diverse oorden waar hij verbleef opdeed, heeft hij soepel weten te integreren in een eigen individuele stijl. Hij omarmde het nieuwe geluid van de nieuwe wereld, en nam afstand van de negentiende-eeuwse romantiek, hoewel een warme lyriek toch altijd ook een van zijn handelskenmerken bleef. Dat nieuwe geluid horen we vooral in een scherpe, hoekige articulatie, en een grote ritmisch-metrische energie. Sommige aspecten van de speciale 'Prokofjev-touch' kwamen zaterdag goed uit de verf, zoals zijn uitgekende, heldere instrumentatie, maar enkele andere moesten we node missen. 's Middags hoorden we een philharmonie met geweldige mogelijkheden, maar die toch enigszins teleurstelde doordat chef-dirigent Dmitri Liss de articulati-

sche scherpte, en het gevoel van noodzaak en urgentie van elke noot niet altijd even overtuigend wist over te brengen. Het bijtende in enkele delen van *Romeo en Julia*, of een sluitende begeleiding in het tweede vioolconcert, kwamen niet altijd even dwingend over het voetlicht. Wel was er een uitstekende viool soloist meegenomen. De Rus Sergej Krylov is een musicus die grote virtuositeit paart met een grote lyrische zeggingskracht, precies wat past bij het Prokofjev-concert. Wellicht had het orkest zijn krachten gespaard voor het slotconcert 's avonds, toen de vijfde symfonie op het programma stond. Hier viel alles veel meer op zijn plaats, en werd een meer solide totaalbeeld bereikt, hoewel ook hier de echt felle *bite* soms gemist werd. Mogelijk is dit mede te wijten aan de zaalakoes-tiek, waarin elk strak accent iets ronds en milds krijgt. Hetzelfde hoorden we namelijk ook in de verder uitstekende uitvoering van twee pianosonates door de Koreaan Tae-Hyung Kim. Bijzonder gedreven, uiterst virtuoos, maar ook hier met net iets te weinig scherpte. Fraaie prestaties waren er ook van de uitstekende Nederlandse violiste Frederieke Saeijs en de Nederlands-Georgische pianiste Nino Gvetadze, die de eerste vioolsonate vertolkten, maar vooral ook door de Camerata RCO, leden van het Koninklijk Concertgebouworkest, die in kleine formaties hun liefde voor de kamermuziek tot uiting brengen, zoals zaterdag in een mooi kwintet. Met het toetje dat de *Ouverture op Hebreeuwse thema's* is, kwam ook de wat meer toegankelijke Prokofjev nog aan het woord.

English Translation:

“.....There was an excellent violinist: the Russian Sergej Krylov. This musician combines an enormous virtuosity with a great lyrical expressiveness, which fitted perfectly in this Prokofjev concert.....”